

LEN NA CHVÍĽU

VIKTOR LORENZ

Vydavateľstvo Elist
www.elist.sk

VIKTOR LORENZ

**LEN NA
CHVÍĽU**

Autor: © Viktor Lorenz
Korektúra: Zuzana Andrejco Ferusová
Obálka: © Zuzi Maat
Vydavateľstvo: © Elist s.r.o.
Rok vydania: 2025, prvé vydanie

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-8197-586-8

I.

*Prosím ťa, žiadam ťa,
nezabudni na mňa!
Sľúb mi to!
Nezabudni na mňa,
ešte nie,
žiadam ťa, prosím ťa,
nezabudni na mňa!
Sľúb mi to,
že nezabudneš,
ešte nie...*

Obyčajná pena dňa, plná povinností. Skrátka rutina, kde už skoro ani intimita a súkromie nie sú posvätné. Stádovitosť z každého dňa robí len fádny odlesk života.

„Viktor, čo to vkuse ťukáš do mobilu? Volá ti manželka?“ prihovoril sa Marek.

„Nie, nie, len si rolujem na Instagrame,“ odvetil Viktor a schoval mobil do vrečka.

„Veď jej zavolaj, isto ťa chce počuť. Sme tu už ôsmy týždeň, keby som mohol, hneď idem domov,“ dobiedzal Marek.

Viktor mobil pevne držal, akoby ho nechcel nechať vo vrecku, ale nemohol Marekovi povedať, čo robí.

Vedel, že by ho nepochopil. Jeho mobil ukrýval tajomstvo, ktoré by ho možno stálo manželstvo, priateľov, dokonca čiastočne aj spoločenský status.

Bol však ochotný to všetko riskovať, postaviť to na misku váh a čakať, ako sa ručička bude hýbať. Vedel, že akokoľvek by s tým bojoval, neubránil by sa svojej zvedavosti, doslova možnosti, ktorá sa ponúka, ak mobil ostane v doterajšom mode, vyhradený len pre jeho oči a ruky. Ale bol večer, mal v sebe už pár pohárov vína, nálada bola uvoľnená, prečo by teda ženatý chlap nemohol mať v mobile stiahnutý Grindr?

Teraz už vedel, že ho lov cez apku láka. Zábava, vzrušenie, nové tváre. Niektorí posielali len nahé fotky, iní pôsobili osamelo. Každý si na aplikácii určoval vlastnú „bonitu“.

Dlhé dni školení neprinášali ani len bežnú penu, čas sa vliekol a dokonca ani apka nemala čo ponúknuť. Len tak z nudy hodil Viktor svoju polohu úplne inde, než sa práve nachádzal. Zadal GPS súradnice svojej domácej adresy a len zo zvedavosti očakával, aké osoby budú teraz online. Niektoré tváre mu boli povedomé, iné žiadnu fotku nemali, len prázdny

profil. Bolo už skoro pol jedenástej, pokročilý čas, ktorý smeroval k bežnej rutine sprchy, prípravy na spánok, posledné rozhovory a spať. Poloha zmenená, nejaký nový profil medzi obvyklými čudákmi, ktorí boli buď príliš starí, alebo to boli overené firmy, ktorým radšej netreba písať, lebo to skončí len traumou. Profil bez mena, bez fotky, len informácia – 18 rokov, 7 kilometrov.

„Čo teraz? Písať, nepísať? Ale veď si odomknem ten profil na deň, možno to bude niekto zaujímavý,“ hovoril si Viktor sám pre seba.

Viktor: Ahoj

Chalan: Ahoj

Viktor: Ako sa ti darí?

Chalan: Dobre a tebe?

Viktor: Pohoda, nestážujem si. Ukážeš sa?

Zrazu prišla fotka mladého chalana, ktorý mal na sebe modré rifle, biele voľné tričko, na pravej ruke hodinky a v ľavej držal mobil. Tvár mu bolo vidieť iba od nosa nadol a pri perách mal strnisko. Vyzeral ako veľmi zaujímavá osoba. Bolo už veľa hodín,

Viktor mu poslal svoj album, nato šiel do sprchy a spať. Nemal vo zvyku nechávať album otvorený, predsa, úchylov a idiotov bolo všade veľa.

Marek videl, že Viktor je akýsi nepokojný, tak sa ho len spýtal, či je všetko v poriadku. Neviedli spolu dlhé debaty. Prikryl sa až po hlavu, ako keby bola vonku nejaká fujavica, a poprial mu dobrú noc. Viktor ešte šiel na toaletu, stále nevedel prestať myslieť na toho chlapca. Mobil mal vo vrecku, vybral ho a otvoril Grindr. Veď prečo sa znova nepozrieť? Pri otvorení Grindru uvidel, že tam má od chalana album. Viktorov album bol označený plameňom a bolo tam napísané „fešák“. Chalan, čo mal 18 rokov, vyzeral brutálne. Mal ostré črty tváre, jemnú bradu, nádherné zelenohnedé oči, ktoré v tme pôsobili, ako keby boli čierne bodky. V albume boli tri fotografie, jedna v meste, kde bol oblečený podobne, ako sa mal vo zvyku obliekať Viktor. Modrá vetrovka so sivým futrom na zábere vonku. Druhá fotka bola tmavá, ležal na nej v posteli v izbe a mobilom mieril na svoju tvár. Mal na nej tmavé oči a tmavé kučeravé vlasy. Bolo vidieť jeho jemne vyšportovaný hrudník, ktorý pôsobil štíhlo. Tretia fotka bola fotografia poslaná z kabínky, kde mal na sebe rifle, tričko a jemne sa mračil.

Viktor nevedel, čo napísať, ani len ako reagovať.

Prvé, čo mu napadlo, bolo, že je to očarujúci mladý chalan. Potom sa aj trošku hanbil, že si píše s oveľa mladším chlapcom. Predsa len, vekový rozdiel bol viac ako desať rokov. Mená zatiaľ nepadli, veď načo aj, nik sa na to nepýtal, nebolo to potrebné. Viktor svoje fotky nejako neriešil, jedna fotka v uteráku, kde bolo vidieť jeho hrud', druhá fotka, kde sedí na lavičke, má tam modrú košeľu. Vyzeral na nej ako nejaký zahraničný turista, modré oči, nevýrazná bledá tvár, špinavé blond vlasy, hnedé nohavice. Len to čelo, upravená ofina. Ďalšia fotka bola detailom tváre, Viktor sa na nej pozeral uprene pred seba, pričom jeho modré oči pôsobili, ako keby sa pozerali osobe priamo do duše.

Chalan napísal: „konečne album, kde nie sú naked a dickpics!“ Viktor si pomyslel, že uvažujú podobne, že vnímajú spoznávanie rovnako. Zoznámenie medzi chalanmi nemusí byť vždy len o sexe alebo o rýchlom konaní.

„Už musím ísť spať, ale nechám odomknutý album,“ pomyslel si Viktor. Urobil to, čo bolo proti jeho zásadám, ale prečo nie, čo sa už len môže stať? Umyl si zuby, pretrel vodou tvár, aby sa trošku ovlážil, a presunul sa do spoločnej izby. Marek už spal, držal v ruke mobil, kde bola fotka jeho rodiny, a náramky s menami detí si nechal na nočnom stolíku.

Viktor si sadol na posteľ, svietil si hodinkami, budík nastavil na siedmu, odložil mobil a ľahol si spať. Nemohol zaspať, uvažoval, či urobil dobre. Veď čo ak sa celá situácia obráti proti nemu, čo ak ho niekto spozná? Uvedomoval si, že fotky vidí len neznámy chlapec, ktorý sa nespýtal ani len na meno. Otázky ako kto je to, odkiaľ je alebo či to má zmysel, mu celý čas prechádzali hlavou. Nevedel, ako konať, čo povedať, čo urobiť, dokonca sa nemohol o vzniknutú situáciu ani podeliť s niekým, kto by to celé pochopil, kto by mal podobnú skúsenosť a vedel mu povedať, že koná správne. Ostávalo jediné, len veriť a dúfať, že chalan je normálny a situáciu nezneužije. Viktor sa umáral myšlienkami, až kým nezaspal.

Ráno začala znova bežná rutina, budík, pokec s Marekom, raňajky, kde pri stole sedeli skôr idioti ako kolegovia, a mohlo sa ísť ďalej. Čas medzi pol ôsmou a ôsmou, keď sa začali bežné povinnosti, využili Marek a Viktor na sledovanie správ. Viktor si spomenul, že nechal otvorený album, a bol zvedavý, či pribudli nejaké reakcie. Pozrel si čet s chalanom a na fotke, kde stál v trenkách po cvičení, zbadal smajlíka so srdiečkami v očiach. Na fotke bol Viktor, vysoký muž s bežnou postavou, primerane vyšportovaný, s chlpatou hrud'ou a bruchom. Stál na kari-matke, pred zrkadlom, tvár a jemné strnisko si

zakrýval mobilom. Pod smajlíkom sa nachádzalo jednoduché: „Zarastený.“ Viktor vôbec nevedel, ako reagovať, nečakal túto pripomienku. Skôr čakal nejaké poukázanie na jeho vek, prípadne sporadické odmietnutie, ako to bežne na Grindri býva.

Viktor: Píšem ti to rovno, mám 30, som zadaný, hľadám niekoho diskrétneho, kto by so mnou šiel do situačného vzťahu. Veľmi ma láka zažiť vzťah ako z knihy.

Otvorenosť mohla Viktora stáť odmietnutie od neznámeho chalana, ktorý bol mladší, ale vnímal celú situáciu s rozumom. Na školení začala výučba, no napriek dôležitej téme Viktor nevnímal okolie. Obzeral sa, chcel siahnuť po mobile, pozrieť sa, či má odpoveď, ale nemohol narušiť svoju integritu v triede plnej kolegov, ľudí, ktorí by ho odsúdili, len čo by mali možnosť.

Bol už čas obeda, ale odpoveď stále neprichádzala. Poludnie predstavovalo jednu z mála častí dňa, keď mohol Viktor slobodne a sám sedieť v izbe a uvažovať. Mal výhodu, lebo Marek si o takomto čase zvykol ľahnúť a pospať si, a tak ho vôbec nikto nerušil. Sadol si na posteľ, pozrel do mobilu a čakal

na správu. Čakal, čo príde.

Bez odpovede, len prečítaná správa. Bolo to dosť bolestivé, ale aj také chvíle sú.

Krátko pred pol jednou zrazu prišla odpoveď:

Chalan: V pohode, ja hľadám hlavne diskrétnu spoločnosť, ideálne niekoho staršieho.

Viktor: Nevadí ti, že mám cez 30, že som ženatý?

Chalan: Vôbec, ak si diskrétny, ja nehľadám nič vážne...

Viktor: Jasné, že som diskrétny. Mne ide o veľa, nemôžem si dovoliť odhalenie. A koľko máš rokov?

Chalan: 18, chodím ešte na strednú. Vadí?

Viktor: Ak ti nevadí vekový rozdiel... Som za, napíšem neskôr, mám povinnosti.

Viktor dobehol do miestnosti, kde už čakali jeho kolegovia. Otvorenosť a hlavne to, že jeho situácia mu nevadí, ho vzrušovalo aj šokovalo. Veľmi chcel

toho 18-ročného chalana spoznať. Zvedavosť ho úplne pohltila. Hneď, ako mohol, pozrel sa znova na mobil a tam našiel len krátku odpoveď: „oki“. Táto odpoveď je najhoršia. Znamená, že celý rozhovor musí začať nejako znovu.

Večer mali Viktor s Marekom program, hrali kalčeto, zhovárali sa s kolegami, rozoberali, čo zažili.

„Viktor, čo si taký zasnený?“ vyzvedala Zuzana.

„Zuzi, ja len uvažujem, čo sa okolo mňa deje. Nejaký som celý zaskočený z dnešného dňa,“ skonštatoval stroho Viktor.

„Tss! Neverím, že si dával pozor, vkuse si len pozeral von oknom. Pôsobil si, ako keby si práve z okna zbadal nejakú sexy babu, čo ťa volá k sebe,“ smiala sa.

„Ale, nestraš! Vieš, že som zadaný, takže po babách sa nepozierám. Načo aj, veď vás tu mám kopu,“ vyhlásil a žmurkol na ňu.

„Jááj, čo sa stane vo Vegas, ostáva vo Vegas... Ale choď, ty si taký slušný chalan, isto by si nijakú z nás nebalil,“ zhodnotila nakoniec.

Viktor sa len usmial, lebo presne vedel, že teraz loví v iných vodách. Síce to nedával nijako najavo, ale predsa, vysoký, vyšportovaný modrooký chlap so širokým úsmevom a ostrými črtami tváre sa nemusel báť, že by o neho ženy nemali záujem. Stávalo

sa mu, že keď behával, zvykli si ho viaceré okoloidúce premerať očami. Nedal to nijako najavo, ale tie pohľady mu boli vrcholne nepríjemné. Pripadal si ako korisť, ako nejaké mäso na pulte, ktoré si každý obzrie, dokonca by bol ochotný si do neho zahryznúť, len aby ho ochutnal. Bolo mu z toho zle. Aj ženy mohli za to, že sa pozeral skôr do vlastných radov. Mnohé boli nestále, nevedeli normálne komunikovať, často sa mu zdali prízemné a jednoducho povedané prosté. Inteligencia bola to, čo ho zaujímalo, práve vedomosti, možnosť viesť rozhovory na témy, ktoré mu pripadali zaujímavé, pri ktorých osoby museli mať aj prehľad. Len či ten prehľad má aj to chlapča. Bolo už po desiatej, asi by bolo načase mu napísať...

Viktor: Aké sú tvoje záujmy, čo ťa zaujíma a čo sa ti páči?

Chalan: V sexe, či myslíš niečo bežné?

Viktor: Sex neriešme. Chcem vedieť, aký si. Nezaujíma ma, na čom honíš...

Chalan: Behám, lyžujem, rád cestujem...

Viktor: Behávať chodím aj ja, to máme spoločné... Lyžuješ aj v zahraničí,

*či len také bežné, že Tatry
a okolie?*

*Chalan: V Poľsku, ale hlavne tu v okolí.
Len na jeden deň. Veľmi by som si
raz chcel ísť zalyžovať do
Dolomitov...*

*Viktor: Dolomity? Tam som už lyžoval.
Saslong, Val Gardena, Seceda,
Alta Badia... To sú úžasné
spomienky, vrelo odporúčam... Ale
keď to skúsiš, už ti naše kopčeky
nebudú stačiť.*

Chalan: Vezmeš ma tam?

*Viktor: Ak bude miesto v aute a budeme
kamoši. Aký máš čas na kilometer
pri behu?*

Chalan: Uff, idk, asi 4,30? ty?

*Viktor: Som pomalší, cca 4,55 :P Ale
behávam aj dlhšie trate, ty?*

*Chalan: Radšej lyžujem, to sa v lete nedá,
tak aspoň beh.*

*Viktor: Ja som začiatočník, viac padám,
ako sa veziem.*

Chalan: To verím, je to až také iné?

*Viktor: Aj hej, u nás sú krátke svahy,
kopec ľudí, úzko...*

*Chalan: Jasné, niekedy je dobre, keď je
úzko :P*

Viktor: Ale skôr pri iných činnostiach :P

Chalan: Jasné, jasné...

Viktor: O nič si neprišiel...

*Chalan: Myslíš? môže to byť skvelé
dobrodružstvo...*

Viktor: Čo ťa na tom láka?

*Chalan: Som skôr bottom, aspoň myslím,
mám svoj sprcháč :P*

*Viktor: :D :D :D :D sprcháč? To myslíš
hlavicu, či čo?*

*Chalan: Nie, nie, mám sprchový gél, taký
ešte detský...*

*Viktor: Ako tubu? Ako si to mám
predstaviť? Akože riadne si ma
teraz rozosmial...*

Chalan: Nooo, vieš, kupuje mi ho mama. Je z tej disney rozprávky Autá :D

Prišla fotka tuby. Tie rozmery boli poriadne, skôr pre niekoho, kto už mal sex, než pre niekoho, kto by sa to snažil spoznať.

Viktor: Riadne delo, to dávaš celé dnu, alebo len ten vrchnák?

Chalan: Niekedy aj do polovice :P

Viktor: :D :D :D ... to by som nedal, nebolí to ?

Chalan: Musíš sa uvoľniť, spočiatku to bolo divné, dosť to bolelo. Ale páči sa mi to – preto bottom :P

Viktor: Ty si teda riadne číslo... to by som na takého mladého nikdy nepovedal... :P

Chalan: Mladí sú vždy zaujímaví :D

Viktor: Skôr nestabilní, zatiaľ som nemal dobré skúsenosti... stále to nejako stroskotalo...

Chalan: Čiže si už mal mladšieho?

Viktor: Čo si! Toto je asi nové dno, čo prerazím :D

Chalan: Nejaký si si istý, že prerazíš dno... :P

Viktor: Tak vidím, o čom kecáme...

Chalan: Ved' kecáme o záľubách... beh, lyžovanie a sprcháč... :D

Viktor: Presne! Riešime bežné záležitosti hygieny... :D

Chalan: :D :D :D všetko prináša potešenie :D

*Viktor: Slasť v živote je veľmi dôležitá :P
Čo by bol život bez potešenia a túžob?*

Chalan: Zjavne by to bol nudný život :D

Viktor: ha, ha... to píše chalan, čo sa možno ešte s nikým ani nebozkával... :P

Chalan: Kto povedal, že som sa nebozkával? :O

Viktor: *Zatiaľ si sa nebozkával so mnou,
iné ma nezaujíma. Je to história, ja
som skôr futurista :P*

Chalan: *Zase si si istý, že to bude... už sa
ŕa začínam báť :P*

Viktor: *Aj ja sa bojím... čo ak budeš nejaký
mladý masochista? :D*

Chalan: *To píše ten, čo chcel prerázať dno
:D*

Viktor: *Úprimne, len trošku rozraziť
polky... najskôr o tri dni :/*

Chalan: *A kto povedal, že o tri dni budem
mať čas? :D*

Viktor: *Veď budem mať narodeniny, to by
si si mohol nájsť čas... :P*

Chalan: *Zablahoželám ti, ale sorko, na ten
deň mám už dohodnutý iný
program :/*

Viktor: *Pekné plány... čakal som privátny
ohňostroj :D*

*Chalan: Nabudúce. Ty už by si chcel
výbuch sopky... Čo ak sa mi
nebude páčiť? :D*

Viktor: Jááj, mladý má nároky? :D

*Chalan: Očakávania... Prvý sex, každý
spomína na tú katastrofu,
nechcem byť ďalší :P*

*Viktor: Noo, keď príde správny čas :P ved'
ani ja som nevidel tvoje :D*

*Chalan: Zatiaľ bez fotiek... zajtra škola ;))
dobrú*

Viktor: Dobrú

Bola už skoro polnoc. Vincent položil mobil, pripravil si veci do školy, polial svoje tri kvety v izbe a uvažoval nad Viktorom. Ten chlap mu utkvel v hlave. Ležal v posteli, svetlo lampy sa tlmene rozširovalo do miestnosti, a tak bolo v izbe šero. Doznieval v ňom pocit z četu, konečne chalan, ktorý po pár správach neposielal *nudesky*. Netlačil na sex, podával to s dávkou srandy. Písali mu viacerí, ale konečne v správach neboli gramatické chyby, prípadne chalan nebol nejaký divný. Bolo to až príliš ideálne,

zaujímavé. Na mobile si napísal do vyhľadávača „daddy porn“ a postupne prechádzal výsledky, až našiel presne ideálne video: mladý chalan a tridsaťročný chlapík. Siahol do čiernych treniek a už bol ponorený v predstavách s Viktorom. Elektrizovalo ho to, chĺpky na rukách mu stáli, a zároveň ho to naplňovalo strachom: „Aké to asi bude? Je to ten správny chalan? Veď mi píše ešte viacero iných...“

Viktor šiel do sprchy, schovával sa pred Marekom, aby nevidel, že je vzrušený. Čo by si o ňom pomyslel? Mohol si myslieť, že si písal s manželkou, ale to by mu neprešlo, lebo tá už o desiatej vždy spala. Celý čas sa usmieval na mobil, ako keby sa v ňom točil svet. Dal si rýchlu sprchu a začal sa rozprávať s Marekom, ktorý sa ho pýtal na veci o vzdelávaní. Čítal mu ešte konkrétne prípady, Viktor mu odpovedal, ale hlavu vôbec nevedel upokojiť. Stále myslel na toho mladého chalana, ktorý má zaujímavé záľuby a píše, ako keby mal rozhľad. Ten kontakt bol skutočne zábava. Ľahol si do postele, stále bol v nálade, nedokázal prestať rozmýšľať. Skontroloval budíky a len ležal a čakal, kedy príde ráno...

Vincent ležal rovnako, búšilo mu srdce. Nevedel, či je to zo vzrušenia, alebo z normálnej konverzácie na Grindri. Počas troch týždňov, čo tam chodil, doteraz nezažil nikoho, kto by bol taký otvorený

kontaktu. Každý v noci len nútil k stretnutiu, urážal ho pre vek... Rovnako zaspával s otvorenými očami a rozmýšľal - čo bude nasledovať?